

Dál si svou kuličku válet (Ze života hmyzu)

Bokomara

Život je zaběhlý pes
život je špunt z lahve džina
co můžeš udělat dnes
uděláš jindy a jinak
i zítra vzbudí se den
bez práce prý není koláč
tak musíš navzdory všem
před sebou valit svůj doláč

Nastavit dlaně a tvář
v pravý čas na pravém místě
nejisté je to co máš
a co ti chybí máš jisté
Vesmír je obrovská pláž
umělci velcí a zralí lidstvo je velké až až
jenom my lidi jsme malí

Musíš jít kupředu stále
musíš mít před sebou cíl
dál si svou kuličku válet
to svoje lejno a jíl
ať šídla dělají nálet
ty musíš z poledních sil
dál tu svou kuličku válet
kvůli ní přece jsi žil

Silný je nejtenčí vlas
život je křehký a tenký
a víno teče jak čas
rychleji do malé sklenky
nezbývá než kradmo žít
životem svým projít tiše
když si chceš od všeho vzít
dovalit svět do své skrýše

Musíš jít kupředu stále...

S jarem jde po nebi kříž
proč totiž neumřít v dubnu
až slunce než kouli spíš
uvidíš jako tvar bubnu
smrtka je nezvaný host
svou kosou rozkoše mění
na konci všeho máš dost
zůstane po tobě jmění